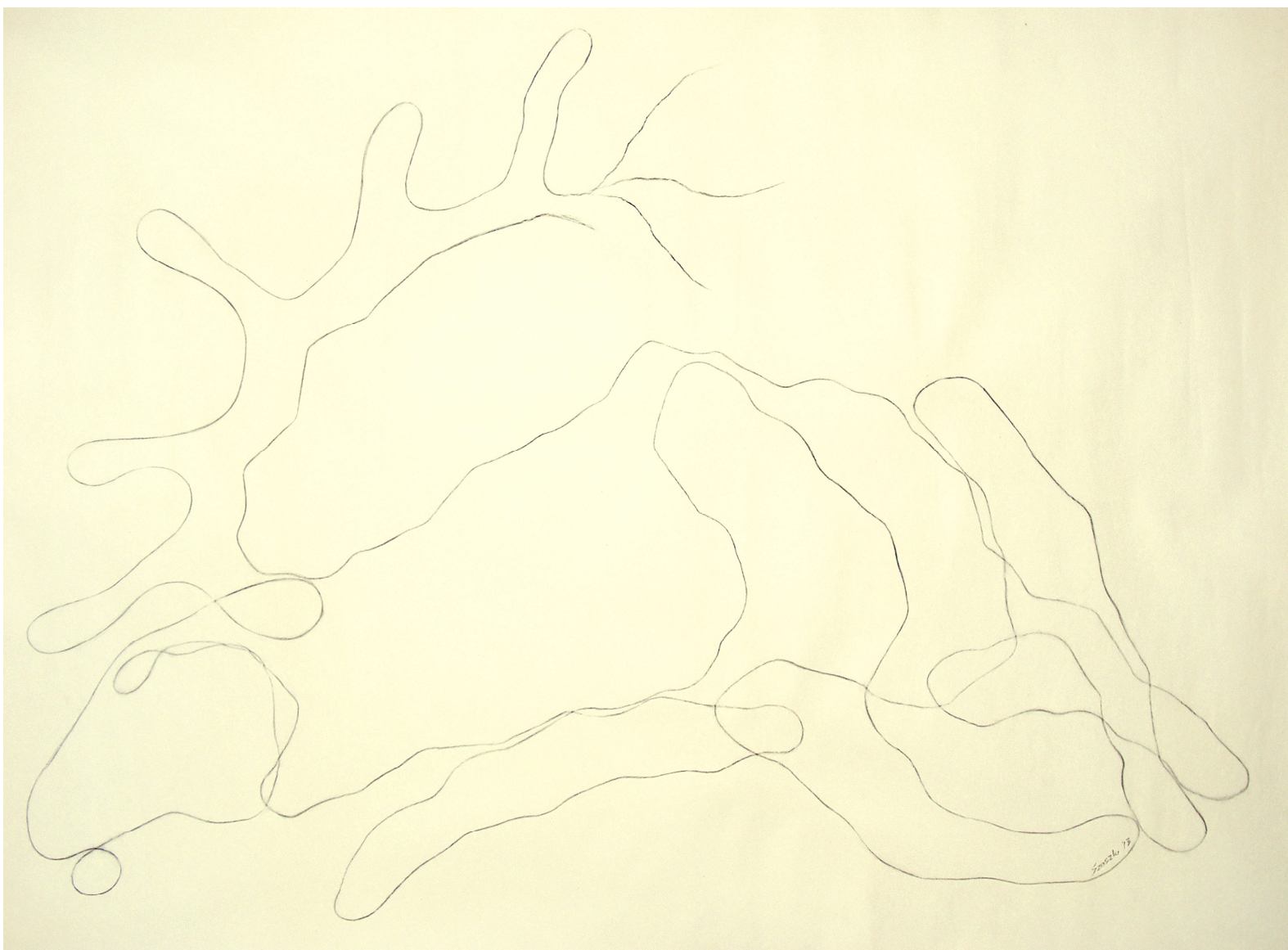

Halott szarvas

Síkbeli grafikai munka,
egyedi grafika, frottázs

Készítette: Szaszki János

2013

1. kép - Halott szarvas

Halott szarvas

A fent nevezett alkotást két fő tényező befolyásolta. Az egyik a technikai kísérletezés, a vonalas, egyedi grafika, a cérnával való frottázsolás. A technika kapcsán fő motiváló tényező volt a vonalas grafika kialakítása a cérna segítségével megrajzolt egyedi jelleg által. A másik egy személyes szimbólumrendszer továbbfejlesztése, történetesen a szarvas, és a képi világa által megjelenített tartalom. Pályamunkám során e két lényeges részre térek ki: az ábrázolás grafikai világára és a tartalmára.

A frottázs technikáját több alkotáson keresztül vizsgáltam. Ezeknek a munkáknak egy része teljesen más témájú, másik része viszont tematikailag közvetlenül a pályamunkához kapcsolódó alkotás, témájukat tekintve sok hasonlóságot vagy épp azonosságot mutatnak. Ezek szintén a szarvas képi világát dolgozták fel. A frottázs során többféle cért próbáltam ki, vékonyabbat, vastagabbat, valamint olyat, amelyik erőteljesebb mintázattal rendelkezik, és olyat, amelyik nem. Több „próbanyomat” is készült, mire eddig a képig eljutottam, közben sikerült megízlelnem azt a karaktervilágot, melyet a cérna rajzolata kölcsönöz a grafikának, és melyhez hasonlót már korábban, egyvonalas grafikáim során is körbejártam. Ezeknek a grafikáknak már részben hasonló koncepciója volt, mint a mostani *Halott szarvas*. Ez a koncepció a letisztult, kizárólag a puszta vonal által létrehozott képi világ volt, mely helyenként bonyolultabb, zártabb mintát öltött, máshol meg tág, nyitott, szabadabb teret metszett ki a rendelkezésére álló sík felületből. Jelen alkotás során már nagyobb, ehhez hasonló tereket alakítottam ki, immár a cérnafrottázs által, illetve a nagyobb papírfelület adta lehetőségeknek köszönhetően.

A cérnafrottázs során egy számomra nagyon fontos technikai problémával is szembesültem, ami viszont az eljárás szépségét is adja, és ami miatt annyira megkedveltem, ez pedig nem más, mint a véletlennel való manipulálás, az anyag esendőségében rejlő karakter megnyilvánulása. Ez a manipuláció már korábbi festészeti munkáim során is foglalkoztatott, ahol a festék nyoma, a gesztusok képezték azt a mezsgyét, mely során a véletlen és a irányítás találkozott. A frottázs során a cérna anyaga többször is olyan külső erőhatásoknak volt kitéve, mely kizárta a pontos, tökéletes sokszorosított grafikai eljárásokat: egyszerűen nem lehetett ugyanazon cért mintáról ugyanazt a rajzot levenni. A cérna két esetben volt leginkább kitéve ezeknek a hatásoknak. Először akkor, amikor rátettem a papírlapot, aminek a felfelé néző oldalára készült a rajz. A másik pedig a rajzolás folyamata során, melyet ugyan minimálisra lehet redukálni a papír megfelelő leszorítása által, de a krétával való rajzolás során elkerülhetetlenül olyan erőhatásnak van kitéve a cérna is a papír alatt, mely elmozdulásra

kényszeríti. Ezek a mozgások teszik a cénafróttázst egyedi grafikává, illetve az, hogy a technika szabadkézi rajzot igényel, hiszen a krétát a céna felett szabad kézzel vezetem végig.

A tartalmi részt két részre osztva próbálom előadni. Az egyik felét a technika is erősíti, konkrétan a céna rajzolata. A céna két vége, mint a kezdet és a vég jelenik meg a munkán, közben egy egész alak sziluettjét, mint a térben megnyilvánuló, materializálódó lényt jeleníti meg. A céna térkitöltése az alkotáson nem jelentős, sokkal inkább kivág részeket a síkból, mely a formai jegyek, a szarvas karakterének kialakításában segít. Maga a vonal, mit összekötő és elhatároló alakzat is erőteljesen dominál a képen. Összeköti a kezdetet, és a néző előtt képileg is megjelenő véget, összeköti a papír síkját a kép témájának síkjával, valamint összeköti a térbeli alakzatokat a sík képi világgal, mivel maga a rajzolat egy térbeli mintázat sík lenyomata.

A másik tartalmi rész a konkrét, ábrázolt lényre utal, a szarvasra. Itt is vannak utalások korábbi munkáimra, több képen is próbáltam személyes tartalommal megtölteni a szarvas képi megnyilvánulását. Számomra a szarvas a férfi lét szimbóluma, minden romantikus megnyilvánulás nélkül. Vidéki származásomnak köszönhetően nem csak állatkertben, fogságban tartva, esetleg a tévében vagy az interneten láthattam már hasonló állatot. Számomra a szarvasbika életében lezajló, többnyire ciklikus események a férfiember életében is lezajló események. Beleértve a születést, ami egyfajta elrendeltetés, majd a borjú korától kezdve a felnőtt egyeddé váláson át az öregedésig és a halálig. Jelen kép a tragédiát mutatja be, a halált, mely ugyan része az élet körforgásának mind az ember, mind az állatok esetén, mégis mindkettő esetben értékvesztés következik be. Nem ösbűn, és nincs is felette halotti tor. Pusztán annyit jelenít meg, ami közvetlenül a halál bekövetkezte után marad abból a szimbólumból, melyet a férfiből, az emberből láttatni kívánok. A halál által hiány keletkezik, és ezt a hiányérzetet a céna kimetszett síkjai tudják a legerőteljesebben szemléltetni.